

ସରକାରଙ୍କ ସ୍ଥାଯିତ୍ବାସନ ଭେଟି

ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଘୋଷଣାର ବାପ୍ତିକ ରୂପାଯନ ଲୋଡ୍ଭାବ

ସମ୍ବର ରାଜ୍ୟରେ ଗତ ରବିକାର ପାଳିତ ହୋଇଛି ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଶାସନ ଦିବସ ଏବଂ ଏହି ଅବସରରେ ବିଭିନ୍ନ ସହର ଓ ଅଞ୍ଚଳ ସହରାଞ୍ଚଳରେ ଉସ୍ତାଦାନୁଷ୍ଠାନର ଆୟୋଜନ କରାଯିବା ସହିତ ନୃତନ ଯୋଜନାର ଶୁଭାର୍ଥ ହୋଇଛି । ରାଜଧାନୀ ଭୁବନେଶ୍ୱରରେ ଅନୁଷ୍ଠିତ ରାଜ୍ୟପ୍ରଗାୟ ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଶାସନ ଦିବସ ସମାରୋହରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ମୋହନ ଚରଣ ମାଝୀ ୭ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ରହି ରାଜ୍ୟର ସହରାଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକର ସର୍ବଜ୍ଞାନ ବିକାଶ ନିମନ୍ତେ ତାଙ୍କ ସରକାରଙ୍କ ପ୍ରତିବନ୍ଦିତ ଯୋଷଣା କରିଛନ୍ତି । ସେ ଉଲ୍ଲେଖ କରିଥିଲେ ଯେ, ସହରାଞ୍ଚଳଗୁଡ଼ିକ ବିକାଶର ପ୍ରତିଷ୍ଠିତ ହୋଇଥିବାରୁ ସେଠାରେ ରାଷ୍ଟ୍ରାୟର ପରିଷ୍କାରନା ଓ ରାଷ୍ଟ୍ରାରେ ଖାଲଖାମା ନରହିବା ଉପରେ ସର୍ବାଧିକ ଗୁରୁତ୍ୱ ଦେବାକୁ ପଢ଼ିବ । ଆସନ୍ତା ବର୍ଷ (୨୦୨୭) ଏପିଲ ସୁରା ରାଜ୍ୟର ସମସ୍ତ ପୌରାଞ୍ଚଳର ରାଷ୍ଟ୍ରାୟାଟ ଯେପରି ଗର୍ଭମୁକ୍ତ ହେବ, ତାହା ସୁନିଶ୍ଚିତ କରିବାକୁ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଗୃହନିର୍ମାଣ ଓ ନଗର ଉନ୍ନୟନ ବିଭାଗକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ୨୦୨୭ ଏପିଲ ସୁରା ସମସ୍ତ ପୌରାଞ୍ଚଳ ସେମାନଙ୍କ ଅଞ୍ଚଳର ରାଷ୍ଟ୍ରାୟାଟ ଖାଲଖାମାମୁକ୍ତ ହୋଇଥିବାର ନିଜେ ନିଜେ ସାର୍ଵତ୍ରିକେଟ ଦେବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ବ୍ରିଟିଶ ଶାସନ ସମୟରେ ୧୮୮୭ ମସିହାରେ ଡକାଳାନ ବଢ଼ିଲାଟ ଲଞ୍ଚ ରିପନ୍ ଭାରତରେ ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଶୁଭାର୍ଥ କରିଥିଲେ । ତେବେ ସ୍ଵାଧୀନତା ପ୍ରାପ୍ତି ପରେ ଗତ ଶତାବ୍ଦୀର ନବମ ଦଶକରେ ଏହା ସାମିଧାନିକ ମାନ୍ୟତା ଲାଭ କଲା । ଶାସନ କ୍ଷମତାର ବିକ୍ରେମାକରଣ ସହ ସମାଜର ସବୁଠାରୁ ତଳଷ୍ଟରରେ ଥିବା ଲୋକ ପାଖରେ ଯେପରି ଶାସନ ବ୍ୟବସ୍ଥାର ଗୁଣାମ୍ବନ ସେବା ପହଞ୍ଚାଯାଇପାରିବ, ସେହି ଲକ୍ଷ୍ୟରେ ସ୍ଵାୟତ୍ତଶାସନର ପରିଜକ୍ଷନା କରାଯାଇଥିଲା । ଜାତିର ଜନକ ମହାମା ଶାନ୍ତି ମଧ୍ୟ ଅତାତରେ ଗ୍ରାମ ସ୍ଵରାଜ୍ୟର ପରିକଳ୍ପନା କରିଥିଲେ । ମୋହନ ମାଝୀଙ୍କ ସରକାର ଗତବର୍ଷ ଶାସନ ଦାୟିତ୍ୱ ଗୁରୁଶ କରିବା ପରେ ଏ ବର୍ଷ ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଶାସନର ଦିବସ ଅବସରରେ ରାଜ୍ୟବାସଙ୍କୁ ଏକ ବତତ ଭେଟି ଦେଇଛନ୍ତି । ଓଡ଼ିଶାରେ ୧୭ ଟି ନୃତନ ବିଜ୍ଞାପିତ ଅଞ୍ଚଳ ପରିଷଦ (ଏନ୍.୧.ସି.) ଏବଂ ସାତଟି ନୃତନ ପୌରପାଳିକା ବା ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଗଠିତ ଗଠନ ପାଇଁ ବିଧ୍ୟବନ୍ଦ ଭାବରେ ଘୋଷଣା କରାଯାଇଛି । ନୃତନ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଗଠିତ ମଧ୍ୟରେ ମୟୋରଭଞ୍ଜ ଜିଲ୍ଲାର କରଞ୍ଜିଆ, ଗୋବିନ୍ଦ ଜିଲ୍ଲାର ବୌଜ ଏବଂ ଗଞ୍ଜାମ ଜିଲ୍ଲାର ରଞ୍ଜନଗର, ଆସା, ଛତ୍ରପୁର, କବିସୂର୍ଯ୍ୟନଗର ଓ ପୋଲେପରା ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ସେହିପରି ନୃତନ ଏନ୍.୧.ସି ମଧ୍ୟରେ ଲୋଇସିଂହା, ସୋହେଲା, ବଡ଼ମ୍ବା, ନରସିଂହପୁର, ସାଲେପୁର, ଗାଁଆ, ପାତ୍ରପୁର, ଜଗନ୍ନାଥପୁରାଦ, ଚଣ୍ଡିଖୋଲ, ନଳ୍ଲା, ଜୟପାଟଶା, ଶାଙ୍କୀ (ଖୋର୍ଦ୍ଧା ଜିଲ୍ଲାର), ବୋରିଗୁଣ୍ଠା, କଣ୍ଠିପଦା, ଯଶିପୁର, ଓ ରାସଗୋବିଦିପୁର ଅନ୍ତର୍ଭୁକ୍ତ । ରାଜ୍ୟ ସରକାର ଆସନ୍ତା ୨୦୧୭ ମସିହା ସୁରା ବିକଶିତ ଓଡ଼ିଶା ଗଠନର ଲକ୍ଷ୍ୟ ରଖୁଥିବା ଦୃଷ୍ଟିରୁ ସହରାଞ୍ଚଳରେ ଜନସାଧାରଣଙ୍କ କଲ୍ୟାଣ ନିମନ୍ତେ ଆଧୁନିକ ଭିତ୍ତିରେ ଭିତ୍ତିମୁଣ୍ଡ ଓ ଗୁଣାମ୍ବନ ମୌଳିକ ସେବା ଉପରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ଗୁରୁତ୍ୱରେଇ କରିଥିଲେ । ପୌର ଅଧିକାରୀମାନଙ୍କୁ ସେମାନଙ୍କ ଦାୟିତ୍ୱ ବୁଝାଇଦେଇ ନିଷାର ସହ କର୍ବର୍ବ୍ୟ ସଂପାଦନରେ କରିବାକୁ ସେ ପରାମର୍ଶ ଦେଇଥିଲେ । ରାଜ୍ୟର କେତେକ ସହରାଞ୍ଚଳରେ ସ୍ଵରେଇ ତ୍ରୈମୁହୀନ କରିବାକୁ ଥିବାରୁ ଛୋଟବଢ଼ ଦୁର୍ଗଣ୍ଯ ଘର୍ତ୍ତୁଳ୍ଲା ଏଗୁଡ଼ିକୁ ଅବିଳମ୍ବ ବନ୍ଦ କରିବା ଲାଗି ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେବା ସଂଗେସଂଗେ ରାଜଧାନୀର ୩୯୪ ଅର୍ଥନେଟିକ ଦୁର୍ଲକ୍ଷ ପରିବାରକୁ ବାସଗୁଡ଼ ଆବଶ୍ୟକ କରିଥିଲେ । ଏ କର୍ତ୍ତା ସ୍ଵାୟତ୍ତ ଦିବସରେ ମୁଖ୍ୟମନ୍ତ୍ରୀଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱରୁ ଗର୍ବି ଅଞ୍ଚଳକାରବନ୍ଦତାର ଯେପରି ବାନ୍ଧବ ବୁପାନ୍ଧନ ହୋଇପାରିବ, ସେ ଦିବସରେ ପ୍ରଶାସନ ଉପରତାରେ ସହ ପଦକ୍ଷେପ ଗୁରୁଶ କରିବା ଏକାନ୍ତ କାମ୍ୟ ।

ଡ୍ର. ମନୋଜ କୁମାର ମହାନ୍ତି

ଅଧ୍ୟାପକ, ଦଶନ ବିଜାଗ, ବିଜନମ୍ବ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟ, ଭଡ଼କ
ମୋ-୮୮୯୮୫୦୩୩

ଶିକ୍ଷାର ମନ୍ତ୍ରୀ ଜୀବନକୁ ଦେଇଛି ଏକ ନୂଡ଼ନ ଦିଗଦର୍ଶନ । ସେଥିପାଇଁ ମନ୍ତ୍ରୀର ମହାଭାକୁ ବୁଝି ସଭ୍ୟତାର ବିକାଶ ପଥରେ ନିଜକୁ ସାମିଲ କରିବାରେ କୌଣସି ଅବହେଳା କରିଛାହିଁ । ଶିକ୍ଷାର ମନ୍ତ୍ରୀ ଶିଖିଛି ଓ ନିଜକୁ ବୁଝିବାବୀ ଭାବେ ଗଢ଼ି ଚୋଲିଛି । ମାନବ ସମାଜ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ, ଶିକ୍ଷା ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ଭୂମିକା ଯୁଗେଯୁଗେ ରହିଥାଏଇଛି । କିନ୍ତୁ ସମୟକୁମେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ, ଶିକ୍ଷକ ଓ ଶିକ୍ଷାର ମାନବିତ୍ତି ବଦଳିବାରେ ଲାଗିଛି । ଉପଯୁକ୍ତ ଭିତ୍ତିଭୂମି ସହ ଶିକ୍ଷକ ତଥା ଅଧ୍ୟାପକ ନିୟୁକ୍ତ କରି ସରକାରୀ ୫ ବେସରକାରୀ ପ୍ରତିରାଶରେ ଶିକ୍ଷା ଗ୍ରହଣ ପାଇଁ ବିଦ୍ୟାଳୟ, ମହାଵିଦ୍ୟାଳୟ, ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଆଦି ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଇଛି । ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ପ୍ରକୋପସ୍ତ୍ରୁତିକରି ଉଚ୍ଚମାନର ଶାତାପା ନିୟମିତ ଶ୍ରେଣୀକଷ୍ଟରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କୁ ଅଧ୍ୟନରେ ମନୋନିବେଶ ପାଇଁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା କ୍ଷେତ୍ରରେ ଅନେକ ପ୍ରୟାସ ଚାଲିଛି । ଦେଶର ଚନ୍ଦ୍ରତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନଗୁଡ଼ିକର ଭିତ୍ତିଭୂମିକା ଲକ୍ଷ୍ୟ କରି ରାଜ୍ୟ ସରକାର ମଧ୍ୟ ଉତ୍ସବ ସରକାରୀ ୫ ଅନୁଦାନପ୍ରାୟ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ସ୍ଥାର୍ଟକ୍ଲ୍ୟୁସ୍, ପାୟୋପ୍ରେକ୍ସି, ପ୍ରୁଟକାଳୟ ତଥା କମ୍ପ୍ୟୁଟରଲ୍ୟାବ ନିର୍ମାଣ କରି ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ମାନ ବଢ଼ାଇବାର ପ୍ରୟାସ ନିର୍ମିତଭାବେ ସ୍ଥାଗତଯୋଗ୍ୟ । ଏଥରୁ ସାରେ ବୁଝିବାମାନଙ୍କ ମହଲରେ ଅନେକ ସମୟରେ ଚଙ୍ଗାର ବିଶ୍ୱମ ସାଜେ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ଗୁଣାମକମାନକୁ ନେଇ । ମାଳାମାଳ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନକୁ ସ୍ବାତକ ଟିଗ୍ରୀଧାରୀଙ୍କ ସଂଖ୍ୟା ଦିନକୁ ଦିନ ବଚିତାଲିଛି । କିନ୍ତୁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ସ୍ଥାନ ଅତ୍ୟନ୍ତ ସଙ୍କଟପାଦନ୍ତ ତଥା ଉଦ୍ଦେବେଗଜନକ । ଏଥୁପାଇଁ ନ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ, ନା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନକୁ ନିୟମର୍ଥ କରୁଥିବା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ ଚିତ୍ତିତ । ଶିକ୍ଷାର ଗୁଣାମକମାନ ଧାରେଧାରେ କୁଆଡ଼େ ହଜିବଜିଯାଉଛି । ଗୁଣାମକ ଶିକ୍ଷାର ଦିତ୍ତିମ ପିରୁଥବା ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ବିଭାଗ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ବିପର୍ଯ୍ୟପକୁ ହୃଦୟରେ କରୁନାହିଁ ବୋଲି ସମ୍ବବତ୍ତି ଉଚିତ ପଦକ୍ଷେପ ନେଇପାରୁନାହିଁ । ସରକାର ଓ ଶିକ୍ଷିତ ସମାଜ କେବଳ ମିଛକାନଶା କରୁନ୍ତାକି ।

ଉଜ୍ଜବଶିକ୍ଷା ଏବେ ଅର୍ଥ ଉପାର୍ଜନରେ ବ୍ୟସ୍ତ । ଆବେଦନ, ପ୍ରବେଶଗୁହଣ, ପର୍ମିପୂରଣ, ପରାକ୍ଷା, ମୂଳ୍ୟାଯନ ଓ ଶେଷରେ ପରାକ୍ଷା ଫଳାଫଳ । ଏହା ହିଁ ଆଜିକ ଶିକ୍ଷା ବ୍ୟବସ୍ଥା । ଉଭୟ ସରକାରୀ, ବେସରକାରୀ ଓ ଅନୁଦାନପ୍ରାପ୍ତ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର ଶିକ୍ଷା ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ବିପର୍ଯ୍ୟସ୍ତ । ଖବର ଜାଗର ଓ ବୈଦ୍ୟୁତିକ ଗଣମାଧ୍ୟମରେ ଅନେକ ଉପସ୍ଥାପନ, ଚର୍କିବିଚର୍କ ସର୍ବେ ସେମିତି କିଛି ଉନ୍ନତି ପରିଲିଙ୍ଗିତ ହେଉଥାଏହି । ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପତାପଡ଼ିରେ ଏତେଟା ଆନ୍ତରିକତା ଦେଖୁବାକୁ ମିଳୁନି । ଶିକ୍ଷା ପ୍ରତି ଓ ଶିକ୍ଷକଙ୍କ ପ୍ରତି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ସେମିତି ଆନ୍ତରାତ୍ୟ ନାହିଁ । କେବଳ ପରାକ୍ଷା ଓ ମାର୍କ ସହ ସେମାନଙ୍କର ମାନସିକତା ସୀମିତ । ଅଧ୍ୟାପନାରେ ଅଧ୍ୟାପକ/ ଅଧ୍ୟାପିକାଙ୍କର ଧାନ କମିବାରେ ଲାଗୁଛି । ଏଥରୁ ପାଇଁ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ, ଶିକ୍ଷକ ଓ ଉଚ୍ଚପଦସ୍ଥ ଶିକ୍ଷା ଅଧୁକାରୀମାନଙ୍କର ପ୍ରଶାସନିକ ବ୍ୟବସ୍ଥାର କଠୋରହାନତା ଦାୟୀ । ଅଧୁକାଂଶ ପ୍ରାୟାପକ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଘରୋଇ ଚିତ୍ରସନ କିମ୍ବା କୋଟି ସହ ଆନ୍ତରିକ ଭାବେ ଜଡ଼ିତ କିନ୍ତୁ କର୍ମଚାରୀଙ୍କ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନ ପ୍ରତି କେବଳ ଦରମା ପାଇଁ ସମୟ ବିତାଇ ଆଶାନ୍ତି ।

ସରକାରୀ ଓ ବେସରକାରୀ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର କାର୍ଯ୍ୟର ଅଧ୍ୟାପକ/ଅଧ୍ୟାପିକାମାନେ ନିଜନିଜ ବିଭାଗର ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀଙ୍କ ସେମିତର ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ଅନୁୟାୟୀ କୌର୍କୁ ସମ୍ପର୍କ କରିବାପାଇଁ ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଅନୁପାତରେ କୋର୍ଷ ହିଁ ନିର୍ଭାରିତ କରି ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନଙ୍କ ନିଜ ଘରକୁ ଡାକି ଚିତ୍ରସନ କରିବାର ମାନସିକତା କେବେ ଦୂରହେବ ? ଉଭୟ ପିଲା ଓ ଅଭିଭାବକମାନଙ୍କ ମନରେ ଏକ ପ୍ରକାର ଧାରଣା ଜନ୍ମିବାରିଛି ଯେ ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନକୁ ଯିବା ଦରକାର ନାହିଁ । ଘରୋଇ ଚିତ୍ରସନ ବା କୋଟି ଦ୍ୱାରା ସବୁକିମ୍ବି ସମ୍ଭବ । ଅଧୁକାଂଶ ପିଲାମାନଙ୍କର କୁଟୀରେ ଉପସ୍ଥାପନ ପଚାଶ ପ୍ରତିଶତରୁ ଜମା । ଏହାର ପ୍ରକୃତିଦରରେ ଅଧ୍ୟାପକ ସମାଜର ନିର୍ମିଯତା ତଥା ସ୍ଥାପନା । ଯେଉଁଦିନ ଅଧ୍ୟାପକ ସମାଜ ଅଧ୍ୟାପନା ଓ ପରାକ୍ଷା ମୂଳ୍ୟାଯନ ପ୍ରତି କଠୋର ହେବେ ସେବିନ ହିଁ ଶିକ୍ଷାର ଗୁଣମକ୍କମାନ ବୃଦ୍ଧିହେବ । ଏହା ମଧ୍ୟ ସତ୍ୟ ଅଧୁକାଂଶ ଶିକ୍ଷକ ପାଠ୍ୟକ୍ରମ ସହ ପରିଚିତ ନୁହୁନ୍ତି । ଆବଶ୍ୟକ ଅନୁସାରେ ଅଧ୍ୟାପକ ଓ ଅଧ୍ୟାପିକା ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନରେ ନିଯୁକ୍ତ କରାଯାଉଥାଏ । କେଉଁ ବିଭାଗରେ ମେଞ୍ଚେ ତ କେଉଁଠି କେଣେ । ଶିକ୍ଷା ବିଭାଗର ପ୍ରଶାସନ ତରଫରୁ ଏକ ନିର୍ଭାରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ପ୍ରବେଶ ଗୁହଣ ଶେଷ କରାଇବାକୁ ବିଧୁବନ୍ଧ ନିଯମ କଲେ ଛାତ୍ରଛାତ୍ରୀମାନେ କୁଟୀ

ବନ୍ଧୁତ ହେବେନାହିଁ ।
ର ଗୁଣାମ୍ବକମାନ ହ୍ରାସର ପ୍ରମୁଖ କାରଣ
ତୁ ମୂଲ୍ୟାୟନ ପ୍ରକିଯା ଯାହା ଅଧ୍ୟାପନା ତଥା
ଅଧ୍ୟୟନର ଅନାଶ୍ଵର ଉପରେ ଗରାର
ଏକାତ୍ମି । ପୂର୍ବପରି ଛାତ୍ରାତ୍ମାନଙ୍କ
ପରାୟକାକୁ ନେଇ ରଖିନାହିଁ । ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା
ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵକଳ୍ପ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯେ
ଏକରେ ପରାୟକ ଖାତା ଦେଖନ୍ତୁ ଯେମିତି
ପିଲା ଫେଲ ହେବନାହିଁ । ଶିକ୍ଷାନୁଷ୍ଠାନର
ବରିଷ୍ଷ ପ୍ରାଥାପକମାନେ ମନ୍ତ୍ରମ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି
ଯରେ ଯଦି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆକୃତକାର୍ଯ୍ୟ
ଦେବେ ଉଚ୍ଚ ବିଷୟର ଭବିଷ୍ୟତ କଣ
ଏ ରହିବ ବିଶ୍ୱଯ, ନା ବିଭାଗ ନା ଅଧ୍ୟାପକ ।
କି ନ ହେଉ, ପାୟକୁ ସରୁକି ନସରୁ,
ଶକ୍ତା ହେବ । ପରାୟକରେ ଲେଖୁଛି ନଲେଖୁ,
କାଜବା ଦାୟିତ୍ୱ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କର ।
ଏକ ପରାୟକ ନିଜ ବିଭାଗର ଅଧ୍ୟାପକ
ମାନେ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରୁଥିବାରୁ ଉପର
ନିଜ ଜାତୀୟାବକ ଅଙ୍କ ଦେବାରେ
ଅସୁରିଧା ହୁଏନାହିଁ । ଯଦି କେହି ପରାୟକରେ
ଲେଖୁଛି ତାକୁ ଆର ଥରେ ଡାକି ପୁଣି ପରାୟକ
ଅଧ୍ୟାପକମାନେ ଖୁବ୍ ଯନ୍ତ୍ରାବାନ ହୋଇଥାଏଇ ।
ବିଶ୍ୱା ବିଭାଗ ଅନୁସାରେ ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ,
ଲୟ ଓ ଅଧ୍ୟାପକମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତ୍ବ୍ୟ
ନହବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରବେଶ ମେଇଥୁବା
ଲ୍ଲୁ ପାସ କାଜବାର ଗୁରୁଦୟିତ୍ୱ । ନିଜ
ନରୁ ଯେତେ ପାସହାର ବଢ଼ିବ ସେ
ନ ପ୍ରତି ଛାତ୍ରାତ୍ମା ଓ ଅଭିଭାବକ
ହଣ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।
ଅଧ୍ୟାପିକାମାନଙ୍କର ଅସାଧୁତା ଓ
ନନ୍ଦା ପାଇଁ ଉଚିତି ଆଜି ନମ୍ବାମୀ ।
ମୂଲ୍ୟାୟନ ଏକ ଶୁଭଦୂର୍ଘ୍ୟ ବିଷୟ ଯାହାର
ନିହାତି ଜନ୍ମଗା । ପରାୟକାଖାତା ମୂଲ୍ୟାୟନ
ନିର୍ଭରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉତ୍ତରପତ୍ରକୁ
ପଡ଼ିଥାଏ । ଉଚିତିକାର ନିୟମ ଅନୁୟାୟୀ
ପ୍ରଶ୍ରବ୍ଧ ହେବାର ମୂଲ୍ୟାୟନ
କିମ୍ବୁ ସମ୍ପତ୍ତ ଅଧ୍ୟାପକ
ମାନେ ନିୟମିତ ଭାବେ ପ୍ରତିଦିନ ଖାତା
ହେବାକୁ କିମ୍ବୁ ପ୍ରତିଦିନ ଭାବରେ
ରହିବାକୁ ପାଇଁ ଗୋଟେ ବଢ଼ିପରି
ଏହା କେନ୍ଦ୍ର ଦାୟିତ୍ୱ ନା ଅବହୋଲା ସେକଥା
ବିଭାଗ କହିବେ ? ଖାତା ଦେଖା
ଅଧ୍ୟକମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟେ ବଢ଼ିପରି

କାହିଁକି ପରୀକ୍ଷା ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନରେ ଅସାଧୁତା ?

ବ୍ୟକ୍ତ ହେବେନାହିଁ ।

ର ଶୁଣାମକମାନ ହୃଦୟ ପ୍ରମୁଖ କାଶର ତ୍ର ମୂଳ୍ୟାୟନ ପ୍ରକ୍ରିୟା ଯାହା ଅଧାପନା ତଥା ଅଧ୍ୟୟନର ଅନାଗ୍ରହ ଉପରେ ଗଜାର ଏକାତ୍ମି । ପୂର୍ବପରି ଛାତ୍ରାତ୍ମାନଙ୍କ ପରାକ୍ଷାକୁ ନେଇ ଉଚ୍ଚନାହିଁ । ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵପକ୍ଷଙ୍କ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଯେ ପରାକ୍ଷାରେ ପରାକ୍ଷା ଖାତା ଦେଖନ୍ତୁ ଯେମେତି ପିଲା ଫେଲେ ହେବନାହିଁ । ଶିକ୍ଷାନ୍ତ୍ଵାନର ବରିଷ୍ଠ ପ୍ରାଥାପକମାନେ ମନ୍ତ୍ରବ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି ଯରେ ଯଦି ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଆଦୁତକାର୍ଯ୍ୟ ଦେବେ ଉଚ୍ଚ ବିଶ୍ୱଯ ଭବିଷ୍ୟତ କଣ ଏବଂ ରହିବ ବିଶ୍ୱଯ, ନା ବିଭାଗ ନା ଅଧାପକ । କି ନ ହେଉ, ପାୟକୁ ସୁରୁକି ନସରୁ କଷା ହେବ । ପରାକ୍ଷାରେ ଲେଖୁକି ନଲେଖୁ ରାଜବା ଦାୟିତ୍ୱ ଅଧାପକମାନଙ୍କର ।

ପାଇଁ ପରାକ୍ଷା ନିଜ ବିଭାଗର ଅଧାପକ ମାନେ ମୂଳ୍ୟାୟନ କରୁଥାବାକୁ ଉଚ୍ଚର ନିଜ ଜାମୁତ୍ତାବକ ଅଙ୍କ ଦେବାରେ ଅସୁରିଧା ହୁଏନାହିଁ । ଯଦି କେହି ପରାକ୍ଷାରେ ଲେଖୁକି ତାକୁ ଆଉ ଥରେ ଦାକି ପୁଣି ପରାକ୍ଷା ଅଧାପକମାନେ ଖୁବ୍ ଯନ୍ତ୍ରାବାନ ହୋଇଥାନ୍ତି । ବିଶ୍ୱବିଦ୍ୟାଳୟ, କର୍ତ୍ତ୍ତ୍ଵପକ୍ଷଙ୍କ ଓ ଅଧାପକମାନଙ୍କର ପ୍ରଥମ କର୍ତ୍ତ୍ବ ମହାବିଦ୍ୟାଳୟରେ ପ୍ରବେଶ ନେଇଥିବା ଲେଖୁ ପାସ କରାଇବାର ଗୁରୁତ୍ୱାବିର୍ଦ୍ଦ୍ଧ । ନିଜ ନରୁ ଯେତେ ପାଷହାର ବଢ଼ିବ ସେ ମାନ ପ୍ରତି ଛାତ୍ରାତ୍ମା ୩ ଓ ଅଭିଭାବକ ହଶ ପାଇଁ ଆଗ୍ରହ ପ୍ରକାଶ କରିବେ ।

ଅଧାପିକାମାନଙ୍କର ଅସାଧୁତା ୩ ନନ୍ତା ପାଇଁ ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷା ଆଜି ନମ୍ବଗାମା । ମୂଳ୍ୟାୟନ ଏକ ଗୁରୁତ୍ୱପୂର୍ଣ୍ଣ ବିଶ୍ୱ ଯାହାର ନିହାତି ଜରୁଗା । ପରାକ୍ଷାଖାତା ମୂଳ୍ୟାୟନ ନିର୍ଭରିତ ସମୟ ମଧ୍ୟରେ ଉଚ୍ଚରପତ୍ରକୁ ପଡ଼ିଥାଏ । ଉଚ୍ଚଶିକ୍ଷାର ନିୟମ ଅନୁଯାୟୀ ପ୍ରଶ୍ନପତ୍ର ୨୫ଟି ଗୁରୁଶଶ ସହ ମୂଳ୍ୟାୟନ ନିର୍ଭରିତ ହୋଇଥାଏ । କିନ୍ତୁ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଅଧାପକ ମାନେ ନିୟମିତ ଭାବେ ପ୍ରତିଦିନ ଖାତା ହୁଏ କିନ୍ତୁ ପ୍ରତିଦିନ ଭାବାତି ଏପାଇଁ ବିଲୁପ୍ତି ଓ ସେମାନେ ତାହା ପାଇଥାନ୍ତି । ଏହା କେନ୍ଦ୍ର ଦାୟିତ୍ୱ ନା ଅବହେଳା ସେଥା ବିଭାଗ କରିବେ ? ଖାତା ଦେଖା ଅଧାପିକାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ଗୋଟେ ବଡ଼ପରି

ପାରିଜାତ ପୁଷ୍ଟରେ ଧୂଳିପୁଲର ମହକ

ଛାତ୍ର ସତ୍ୟନାରାୟଣ ମାଝୀ

ଏକଟାଳୀ, ଯଶିପୁର, ମୟୂରଭଞ୍ଜ
ମୋ: ୯୪୩୮୫୩୦୧୩

ଅ ଧୂମାତନ କାହାକୁ କେମିତି ଆରଣୀ ୫
ଉଜ୍ଜାରଣ କରାଯିବ ତାର ସୌଜନ୍ୟତା ହ୍ରାଦୀ
ପାଇଲାଣି । ଯୁଗନୁସାରେ ଆମେ ସମଦେଶ
ଅଧୁନା ପାଖାତ୍ୟ ସଭ୍ୟତାର ସାମା ସରବରତ୍ନ ତୈଥ
କରିବାରିଛନ୍ତି । ସଭ୍ୟତାକୁ ଉଚ୍ଚତମ ଶିଖରରେ
ପହଞ୍ଚାଇବାର ପରିବହନାରେ ଆମେ କେତେବେଳେ
ଯେ ପାଖାତ୍ୟର ପରିସାମା ଭିତରେ ହଜିଯାଇଛେ ତାଙ୍କୁ
ଆମେ ମଧ୍ୟ ଜାଣିପାରୁନାହାଁନ୍ତି । ସେଥୁରେ କେବଳମୁକ୍ତ
ଯେ ଆମର ପୂର୍ବସ୍ମ୍ରାତା ଓ ମାର୍ଗଦର୍ଶକମାନେ ହୁଏ ଦାୟା
କହିଲେ ତୁଲୁ ହେଲାଯିବ କାରଣ ଜଳବୟୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ହୋଇ ପାରେ ପାରେ ଆମ ହେଲାଯିବ ପାରେ

ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିଯାଇଛି କିମ୍ବା
ଆମେ ବିକାଶର ଶିଖର ଆଡ଼କୁ ଆମା
ଗତିବିଧିକୁ କ୍ଷୀୟ ଗତିରେ ବଢ଼ାଉଛୁ ବୋଲି
ଅବତାରଣା କରିବା ମଧ୍ୟ ଏକ ଭ୍ରାନ୍ତ ଧାରଣା ।

କାରଣ ସାଧାରଣରେ ଆଜି ଆପଣ ସମବେ
ଉପଲବ୍ଧି କରିପାରୁଥିବା ଗୁରୁଶିଖ୍ୟ, ପିତାପୁତ୍ର
ସ୍ଥାମାସ୍ତ୍ର, ଭାଇଭାଇଶାଳୀ, ମାଲିକଚାକର ଏବଂ
ଅନ୍ୟ ସବୁକ୍ଷେତ୍ରରେ ପ୍ଲାଯଟଙ୍ଗ ଆଚରଣ
ଉଜାରଣ ଆଦିରେ ଆମୁଲକୁଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ
ଆସିଛି । ସମ୍ବାନ୍ଧ ଦେବା ତ ଦୂରର କିମ୍ବା

ସୌଜନ୍ୟବୋଧତାରେ ବ୍ୟକ୍ତିକମ ଆସିଛି
ଶିକ୍ଷା ଭୁଲିଯାଉଥି କେମିତି ବ୍ୟବହାର କରିବ ଗୁରୁଙ୍କୁ
ସ୍ଥାପା-ସ୍ଥା ମଧ୍ୟରେ ବି ଅନେକଙ୍କ କ୍ଷେତ୍ରରେ
ବହୁଳ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହୋଇଛି । ଆଗରୁ ଗାଁମାନଙ୍କଟେ
କୌଣସି ସ୍ଥାନରେ ବଢମାନେ ବିଥିଥିରେ
ଛୋଟପିଲାମାନେ ସେଠାକୁ ଯିବାକୁ ଭୟ କରୁଥିଲେ
କାରଣ ସେତେବେଳର ଅନୁଶାସନ ଦୂଳନାରେ
ବର୍ତ୍ତମାନ ବହୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଲକ୍ଷ୍ୟ କରାଯାଉଛି
ସବୁଥିରେ ପରିବର୍ତ୍ତନ ହେବା ନୁହଁ ଯେ ଆଗେ
ସୌଜନ୍ୟତା ହରାଇ ବସିବା । ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶିଶୁ ଜିଶୋ
ଅବସ୍ଥାକୁ ନ ପଢ଼ିଥିଲୁଣ୍ଣ ମଦ, ମାଦକଦ୍ରବ୍ୟ, ହତ୍ୟା
ବିର୍କତା ଓ ଲିଂଗ ବିଵି ବିଚିନ ବିଷ ଆପଣେ

ଦେଖୁପାରୁଛି । ଯୁଗ ଅନୁସାରେ ଚିତ୍ତ, ମୋବାଇଲ୍, ଇଣ୍ଡରିଆନ୍ ଏବଂ କାନ୍ସାରାମ ଜ୍ଞାନାଦି ହାତ ପାହାନ୍ତାରେ । ସକଳାମନ୍ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ଦେଖୁବାକୁ ଗଲେ ସବୁ କାର୍ଯ୍ୟ ତଥା ସଂସ୍କୃତି ପରମରା ଆଦିର ଅପଗ୍ରେଡ୍ ହେଉଥିବାରୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଜରୁରି ।

କିନ୍ତୁ ସୌଜନ୍ୟତାକୁ ଦୃଷ୍ଟିରେ ରଖୁ ଆୟେ ବିଚାର କରିବା ଆକଶ୍ୟକ । ସାମାନ୍ୟ ବ୍ୟକ୍ତିଗତିକ ଦୃଷ୍ଟିକୋଣରୁ ସବୁ କ୍ଷେତ୍ରରେ ସେବନଙ୍ଗାଳତ ଆସିବା ଆବଶ୍ୟକ । ପୂର୍ବରୁ ଗୁରୁଜୁଲର ଶିକ୍ଷାଚାର ଭଲି ବର୍ତ୍ତମାନର ଜଣେ ଛାତ୍ର ନିଜକୁ ତିଆରି କରିବା ଅସ୍ଵର୍ବ ସତ । କିନ୍ତୁ ସାମାଜିକ ଦୃଷ୍ଟିରୁ ତାହା ମଧ୍ୟ ଜରୁରି । କାରଣ ବର୍ତ୍ତମାନର ପରିକଳ୍ପନା ସ୍କୁଲ ତଥା ମିଶନାରୀ ସ୍କୁଲ ନାମରେ ଶିକ୍ଷା ପ୍ରଚାର ପ୍ରସାର ହେତୁ ଆମ ପରମରିକବା ହ୍ରାସ ପାଉଛି । ଯୁଗ ଯୁଗର ସାମାଜିକ ବିବର୍ତ୍ତନ ଶେଷରେ ଆମେ ଆଜି ସତ୍ୟ ସଂସ୍କୃତ ମାର୍ଜିତ ରୁଚିବକ୍ତର ତେଜ୍ଜ୍ଞାବା ପିରୁଛୁ । ଅଭାବରେ ଅରଣ୍ୟ ମଧ୍ୟରେ ବାଷ କରୁଥିବା ପ୍ରାଣାନଙ୍କର ଚରିତ୍ର, ଆଚରଣ ଓ ପ୍ରବୃତ୍ତିରେ ଯେମିତି ପରିବର୍ତ୍ତନ ଘଟି ସମସ୍ତ ସ୍ଥାବାବିକ ଯାତ୍ରକାରୀ ପ୍ରବୃତ୍ତି ସର୍ବେ ଏକ ଉନ୍ନତ ଓ ମାର୍ଜିତ ସୌଜନ୍ୟତା ଦାବି କରୁଛୁ । ଏହାର ମୂଲରେ ନିର୍ତ୍ତିନିୟମ, ଶୁଣ୍ଝଳା, ସଂୟମତା, ଶାଳୀନତା, ସଂଝାର ଓ ଶିକ୍ଷାନାମ ସମି ମନୋଦର । ବିନିନ ନର ଓ ମାର୍ଜିତ

ଆର୍ଯ୍ୟ ମାନବ ଜୀବନାଧର୍ତ୍ତ ଓ ଜୀବନଚର୍ଯ୍ୟା

ଦେବଦୂତି ସ୍ଵାର୍ଜ୍

ମେରିଆ ବଜାର, କଟକ
ମୋ- ୯୮୪୮୮୯୯୪୧୨

୬

ଦୁଃଖ ହେଉଛନ୍ତି ସ୍ଵର୍ଗୀୟ ଦିବ୍ୟ ଚେତନାର ଏକ ଶୁଣୁ ରୂପ। ବାନ୍ଧବରେ ଉତ୍ତମାନେ ପ୍ରଥମେ ସଦ୍ଗୁରୁଙ୍କର ଶୂଳପରିମାଣ ପୂଜା କରିଥାଏ ଅର୍ଥ ହେଉଛି ଯାହାର ଏକ ନିର୍ଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଆକାର ଅଛି ଏବଂ ସମ୍ମାନ ଅର୍ଥ ଦିବ୍ୟ ସ୍ଵାରାବ ସଂପନ୍ନ। ଆମ ଭିତରୁ ଅନେକଙ୍କ ଭିତରେ ଜିଜ୍ଞାସା ହୋଇଥାଏ ଯେ ସଦ୍ଗୁରୁ ଯେପରି ସମ୍ମାନ ଆକାର ମନ୍ଦିରରେ ପୂଜା ପାଇଥିବା ବିଗ୍ରହ ମଧ୍ୟ ସେହିପରି ସାକାର। ତେବେ ଏହି ଦୁଇଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ପାର୍ଥକ୍ୟ କ'ଣ ଓ ଏମାନଙ୍କ ପୂଜାରେ ଭିନ୍ନତା କ'ଣ ଅଛି ? ବିଗ୍ରହ ଏବଂ ସଦ୍ଗୁରୁଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ମୁଖ୍ୟ ପାର୍ଥକ୍ୟ ହେଉଛି ବିଗ୍ରହଶୁଣ୍ଡିକ ନିର୍ଜୀବ ପଦାର୍ଥ ଯଥା ପଥର, ଧାତୁ ବା ଅନ୍ୟ ପଦାର୍ଥରେ ତିଆରି ହୋଇଥାବେଳେ ସଦ୍ଗୁରୁ ଜୀବନ୍ତ ତଥା ଚିଦାନନ୍ଦ ଦିବ୍ୟତର ଅଧିକାରୀ। ସେଥୁପାଇଁ ବିଗ୍ରହମାନଙ୍କର ପ୍ରତିଷ୍ଠା ବେଳେ ପ୍ରାଣ ପ୍ରତିଷ୍ଠା କରାଯାଏ ଏବଂ ସେ

ବିଗ୍ରହରେ ପ୍ରାଣ ସଞ୍ଚାର କରିବା ପାଇଁ ପୂଜକ ପ୍ରାଣମ ଉଚାରଣ କରିଥାନ୍ତି । ସେହିପରି ଯେତେବେଳେ ମନ୍ଦିରକୁ ହଜାର ହଜାର ଭକ୍ତ ଯାଇ ସେମାନ ଆଧ୍ୟାତ୍ମିକ ଭାବନାରେ ବିଗ୍ରହଶୁଣ୍ଡିକ ପୂଜା କରିବା ସେତେବେଳେ ସେ ବିଗ୍ରହରେ ଦିବ୍ୟତର ସଞ୍ଚାର ହୁଏ । ତେବେ ସଦ୍ଗୁରୁ ଏବଂ ବିଗ୍ରହଙ୍କ ମଧ୍ୟରେ ଅନ୍ୟ ଏକ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ହେଉଛି ବିଗ୍ରହଙ୍କ ଠାରୁ ଆଶାର୍ଗଦ ପାଇବାକୁ ହେବେ ପୂଜା ପ୍ରାର୍ଥନାର ଆବଶ୍ୟକ ହେଉଥିବାବେଳେ ବିପୂଜାରେ ସଦ୍ଗୁରୁଙ୍କ ଅଶିଷ ମିଳିଥାଏ । ସେହିପରି ଶଶିରଙ୍ଗୁ ଉପଳଦ୍ଧି କରିଥିବା ସଦ୍ଗୁରୁ ତାଙ୍କ ଦିବ୍ୟ ଅନୁଭବ ସହ ଉତ୍ତମ ସଂଯୋଜିତ କରିପାରନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଗୋଟିଏ ବିଗ୍ରହ ମାଧ୍ୟମରେ ଦିବ୍ୟତକୁ ପ୍ରାୟ ହେବା ସମ୍ଭବ ନୁହେଁ ।

ଆମ ମାତୃଭୂମି ଭାରତ ହେଉଛି ମହାନ ଆନ୍ଦୋଳନ ସମାନତା ସଂସ୍କାର ପବିତ୍ର ଭୂମି । ଆମେ ଅନୁଭୂତିର ସଦସ୍ୟ ଓ ସଦସ୍ୟାବ୍ଦୀ ମାନବ ଜୀବନର ପରିବାରର ଯୁଗପୂରୁଷୋଭମ ପରିବର୍ତ୍ତନ ପ୍ରେମମୟ ଶ୍ରୀ ଶ୍ରୀ ଠାକୁର ଅନୁକୂଳନତ୍ୱଙ୍କ ଭାବଧାରାରେ ଉଦ୍‌ବୃଦ୍ଧ ହୋଇ ଭଗବନ ପ୍ରେରଣାବଳିରେ ଅତୀତ ଆର୍ଯ୍ୟାବତାର ଜୀବନ ଧାରାକୁ ଅନୁଭବ କରି ତଦନ୍ତରୁପ ଭାବରେ ତାହାର ସମ୍ୟକ ବୃଦ୍ଧଗେନ୍ଦ୍ରିୟ ଅଧ୍ୟାତନ ଯୁବ ସମାଜ ବ୍ୟକ୍ତିବିଶେଷଜ୍ଞଙ୍କ ଜୀବନରେ ପ୍ରତିଫଳିତ କରିବା ବିଳିଷ୍ଠ ଆଶା ରଖୁ ଅନୁରୂପ ଭାବଧାରା ପରିବେଳେ

କରିଆସୁଥିବୁ ଏବଂ ଆଶା କରୁଛି ଉଦ୍‌ଭାବ ପୁର ସମାଜ ଏହି ଭାବ ଧାରାକୁ ଅନୁସରଣ କରି ଅତାତ ଗୋରବ ଆର୍ଯ୍ୟାବ୍ରତ ପ୍ରତି ଆକର୍ଷଣ ହୋଇ ବର୍ତ୍ତମାନର ପୁରୁଷୋରମଙ୍କୁ ଆଦର୍ଶ ବୋଲି ମାନିନିଅନ୍ତୁ ଯାହାପଳକରେ ସେମାନଙ୍କର ଜୀବନ ଶୈଳୀରେ ଅଭ୍ୟନ୍ତରୀୟ ପରିବର୍ତ୍ତନ ଆସିବାର ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସୁଯୋଗ ମିଳିବ । ସାଧୁ ହେଲେ ସାଧୁ ଚିତ୍ତ ମନକୁ ଆସେ, ସାଧୁ ସାଜିଲେ ବ୍ୟର୍ଥ ଯୋଜନା ମନକୁ ଆସେ । ସାର୍ଥ ସାଧନ ପାଇଁ ସାଧୁମାନେ କେବଳ ସାବଧାନ ହୋଇ ଅଗ୍ରଗତି କରନ୍ତି । ଉଚ୍ଚ ଆଦର୍ଶକୁ ଆଦରି ନିଆନ୍ତି । ଗୁରୁ ମନ୍ତ୍ରରେ ଶକ୍ତି ଅନୁଭବ କରି ସାରା ପରିବାରର ଉନ୍ନତି ସାଧନ କରିପାରନ୍ତି । ପରିବାର ମଧ୍ୟରେ ଉଗବାନ ଏବଂ ଉଗବତୀ ପରି ପିତାମାତା ପୂଜା ପାଇବାକଥା । ଯାହା ଆର୍ଯ୍ୟାବର୍ତ୍ତର ପ୍ରତ୍ୟେକ ବ୍ୟକ୍ତି ଅନୁଭବ କରିଥିଲେ ।

ଉଗବାନକୁ ଜାଣିବାରେ ବ୍ୟକ୍ତି ଜୀବନ ସାର୍ଥକତା ଲାଭ କରେ । ଜୀବନର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ଯେହେତୁ ଉଗବାନକୁ ଜାଣିବା ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ପର୍ଯ୍ୟାୟରେ ସେ ଉଗବାନକୁ ଜାଣିପାରିବାର ସୁଯୋଗ ପାଇଲେ ପରବର୍ତ୍ତୀ ଜୀବନଟି ଶୁଣିଲିତ ହୁଏ । ଏହା ନିଶ୍ଚିନ୍ତ ସତ୍ୟ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପ୍ରାଣୀ ଅନ୍ତରେ ଉଗବାନ ଅଛନ୍ତି ଏବଂ ସୁପ୍ରତି ଭାବରେ ଅଛନ୍ତି । ଉଗବତବିଛେଦ ହଁ ସକଳ ମାନବାୟ ଦୃଖ୍ୟ-ଦୂର୍ଭାଗ୍ୟ ମୂଳକାରଣ, ସମସ୍ତ ମାନୁଷୀ ସମସ୍ୟାର ହେତୁ । ସେହି ବିଛେଦ ବିଭାଗ ହଁ ବନ୍ଦନ ଆଣିଦିଏ । ଯୋଗଦାଗା, ଭକ୍ତି ଦ୍ୱାରା, ଜ୍ଞାନଦ୍ୱାରା, ବିଚାରଦ୍ୱାରା, ବିବେକଦ୍ୱାରା, ସାଧନଦ୍ୱାରା, ସେହି ବିଛେଦର, ସେହି ତୁମ୍ଭ-ସମ୍ପର୍କର ଅବସାନ ଘଟାନ୍ତୁ । ଉଗବତ ଅନନ୍ୟତାର, ଉଗବତ ସାନିଧିର, ସେହି ପରମସୁଖାଦ୍ୟା ଅବସ୍ଥାକୁ ସର୍ବଦା ଅଭୁଗ କରି ରଖିବାକୁ ନିଷ୍ଠାର ସହିତ, ଆକାଶିକତାର ସହିତ ଉଦ୍ୟମ କରି କରି ସଂସାରଦୁଃଖକୁ ଅତିକ୍ରମ କରିଯାଆନ୍ତୁ; ଅଞ୍ଜାନ ଅନ୍ଧକାରକୁ ବିନାଶ କରି, ବନ୍ଦନରୁ ମୁକ୍ତ ହୋଇ ପରମଦିଵ୍ୟାଜନର ଆଲୋକ ନିକଟକୁ ଚାଲି ଆସନ୍ତୁ । ତାହା ହଁ ବିଜ୍ଞତା । ଆଜି ଏହି ଶୁଭକଷଣରୁ ସେହି ବିଜ୍ଞତାର ପଥ ଧରିନିଆନ୍ତୁ । ଆପଣ ପରମାନନ୍ଦ ପାଇବେ । ପରମେଶ୍ୱର ଆପଣଙ୍କର ସାଧନାକୁ ସାଧନିଯମଣ୍ଡିତ କରନ୍ତୁ । ଗୁରୁଦେବଙ୍କ ଆଶାର୍ଦାରେ ଆପଣଙ୍କର ଅଭିଲାଷ, ଆପଣଙ୍କର ସତକାମନା ପରିପୂର୍ଣ୍ଣ ହେଉ । ଯାହା ଜୀବନକୁ ସୁଖ ଏବଂ ନାତିନିଷ୍ଠ କରିଥାଏ ତାହା ହଁ ଧର୍ମ । ମଣିଷ ନିଜ ଧର୍ମ ପ୍ରତି ନିଷ୍ଠାବାନ ରହିବା ଉଚିତ ବୋଲି ଉଗବାନ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣ ଗାତାରେ କହିଛନ୍ତି । କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହରେ ଯଦି ପ୍ରାଣ ତ୍ୟାଗ କରିବାକୁଁ ହେଲା, ତେବେ ମଧ୍ୟ ପଣ୍ଡାତ୍ମପଦ ହେବାର ନାହିଁ । ଅନ୍ୟର କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହରେ କିମ୍ବ ଘାଗଳବା ବି ଅନୁରୂପିତ । ମଣିଷ ନେଇତିକ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରିବା ହଁ ଧର୍ମ । ଉଗବତ ଗାତାରେ ଯେଉଁଠାରେ ମଧ୍ୟ ଧର୍ମ ଶର୍ଦର ଉଲ୍ଲେଖ କରାଯାଇଛି - ତାହାର ଅର୍ଥ ରହିଛି କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ନିର୍ବାହ କରିବା । ତେଣୁ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ହଁ ଧର୍ମ ଏବଂ କର୍ତ୍ତବ୍ୟ ପାଳନ କରୁଥୁବା ବ୍ୟକ୍ତି ଧାର୍ମିକଂ ।

